

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

จากพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ทรงพระราชทานไว้ตอนหนึ่งว่า “ข้อสังเกตที่ประทับใจของข้าพเจ้าในระหว่างที่อยู่ในประเทศต่างๆ เหล่านี้ ข้อหนึ่งก็คือ ถ้าประเทศไหนประชาชนมีระเบียบวินัยดี ประเทศนั้นก็เจริญและอยู่ในฐานะดี ความเข้าใจในการรักษาระเบียบวินัยนี้แหละย่อมเป็นปัจจัยสังคมหนึ่งที่จะนำประเทศชาติไปสู่ความเจริญวัฒนาถาวร ข้าพเจ้าขอฝากความคิดนี้ไว้กับท่านทั้งหลายด้วย” (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 32) เช่นเดียวกันกับพระราโชวาทสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษาวิทยาลัยครู ณ อาคารใหม่สวนอัมพร วันพฤหัสบดี ที่ 10 กุมภาพันธ์ 2537 (ภาคเช้า) “วันนี้ข้าพเจ้าจะพูดกับท่านเรื่องวินัยกับความรู้ว่าบุคคลมีความรู้ความฉลาดไปใช้ในทางเสื่อมเสีย เช่น ไปแสวงหาผลประโยชน์ที่มีชอบท่านทั้งหลายจึงควรอย่างยิ่งที่จะปลูกฝัง บำรุงวินัยในตนเอง ให้จงงามเท่าเทียมกับวิชาความรู้ จะได้สามารถทำตนทำงานได้อย่างมีศักดิ์ศรีและบรรลุถึงความดีความเจริญในชีวิตครบถ้วนทุกประการ” (สำนักพระราชเลข. 2532 : 123)

ส่วนเปรม ติณสูลานนท์ (2527 : 123) ได้ให้ความหมายของวินัยไว้ว่า การมีวินัยถือว่าเป็นพื้นฐานในการดำเนินกิจกรรมในสังคม และการอยู่ร่วมกันของกลุ่ม การปลูกฝังวินัยจะทำให้บุคคลยอมรับกฎเกณฑ์ที่สังคมกำหนด วินัยยังเป็นวัฒนธรรมของสังคม ซึ่งจะทำให้นักเรียนรู้พฤติกรรมที่สังคมยอมรับทำให้เด็กพัฒนาตนเองสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่สามารถควบคุมตนเองได้ ด้วยเหตุผลนี้เอง การปลูกฝังและเสริมสร้างวินัยแก่คนในชาติ เพื่อสร้างความเจริญรุ่งเรืองแก่บ้านเมืองควรเริ่มต้นที่เยาวชน โดยให้ประพฤติและฝึกจนเป็นนิสัย เพื่อจะได้เป็นผู้ใหญ่ในอนาคต

สภาพปัจจุบันเยาวชนไทยที่อยู่ในวัยกำลังศึกษาได้รับเอาวัฒนธรรมตะวันตกมาใช้ในชีวิตประจำวันทำให้ขาดความรู้เท่าทันในการดำเนินชีวิต ขาดวินัยในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ทั้งนี้มีผลไปสู่การพัฒนาประเทศมุ่งไปสู่ความเจริญทางวัตถุและเทคโนโลยี โดยขาดการพัฒนาด้านจิตใจให้เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม

จากสภาพปัจจุบันปัญหาที่กล่าวมาแล้วเป็นสาเหตุทำให้เกิดการขาดวินัย ขาดความรู้รับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ดังที่พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต) (2541 : 15) กล่าวว่า หาก

ปราศจากวินัยชีวิตจะวุ่นวายสับสน ซึ่งสอดคล้องกับพระสมชาย ฐานวุฒิโต (2545 : 72 – 73) การอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะหากขาดระเบียบวินัยก็จะเกิดการขัดแย้งกันขึ้น นอกจากนั้น สมบูรณ์ สิงค์คำป้อม (2546 : 42) ยังได้กล่าวว่า ความรับผิดชอบถือเป็นวินัยนักเรียนอีกด้านหนึ่งที่มีลักษณะเป็นการยอมรับในการกระทำของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นผลดีหรือผลร้าย ไม่ว่าจะถูกหรือผิด ไม่ปิด ความรับผิดชอบไปให้ผู้อื่น พร้อมทั้งจะปรับปรุงแก้ไขตนเองเพื่อให้เกิดผลดีขึ้น

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ได้กำหนดมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ที่ 1 ผู้เรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบ จำแนกออกเป็น 6 ตัวบ่งชี้ คือ การตรงต่อเวลา การเข้าแถว ความรับผิดชอบ การแต่งกาย การแสดงความเคารพ และด้านการรักษาความสะอาดในการรับประทานอาหาร ซึ่งด้านการตรงต่อเวลาเป็นการส่งเสริมให้รู้จักการจัดการและวางแผนการใช้เวลาในการทำกิจกรรมใด ๆ ได้ถูกต้องและพยายามทำให้เสร็จสิ้นตามกำหนดเวลาและเป็นไปตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ในด้านการแต่งกายส่งเสริมให้รู้จักแต่งกายให้เหมาะสม ถูกกาลเทศะ ส่วนด้านการเข้าแถวส่งเสริมให้รู้จักเข้าแถว ตามโอกาสต่าง ๆ ให้เกิดความเป็นระเบียบและปลอดภัย ด้านการแสดงความเคารพ รู้จักมารยาทในการแสดงความเคารพในโอกาสต่าง ๆ ด้วยกิริยาวาจาที่สุภาพ และการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. 2549 : 63-65)

ปัญหาวินัยนักเรียน ที่มักพบอยู่เสมอ ได้แก่ ปัญหาในชั้นเรียน เช่น การโต้ตอบกับครู การไม่ตั้งใจเรียน การรบกวนคนอื่น การกินขนมในชั้นเรียน การชอบทำลายของ การพูดหยาบคาย การพูดปด การทำร้ายคนอื่น ปัญหานอกชั้นเรียน เช่น การต่อสู้ทำร้ายกัน การทำลายสิ่งของ การสูบบุหรี่ การใช้ยาเสพติด การแต่งกายผิดระเบียบ การขโมย การเล่นเกมพนัน การทำสกปรกกรงใจ การต่อต้านครูและโรงเรียน การเข้าไปในบริเวณหวงห้าม ปัญหาการหนีเรียน เช่นการไม่เข้าชั้นเรียน การไม่มาโรงเรียน การหนีเรียน ไปต่อสู้ทำร้ายกัน ปัญหาความเลื่อยซา เช่นการเข้าชั้นเรียนช้า อยู่เสมอ การมาโรงเรียนสายบ่อย ๆ การไม่ส่งงานตามกำหนด ส่วนการที่จะนับว่าความประพฤติแบบใดเป็นปัญหาหรือไม่ขึ้นอยู่กับสภาพของโรงเรียน และการพิจารณาของผู้บริหารของโรงเรียน ซึ่งแต่ละแห่งอาจจะกำหนดไว้กว้างหรือแคบกว่าก็เป็นเรื่องที่เป็นไปได้ อย่างไรก็ตามการที่จะตัดสินว่าการกระทำใดเป็นปัญหาหรือไม่นั้น ต้องมีการพิจารณาให้ต้องเห็นว่าพฤติกรรมนั้น ๆ เป็นปัญหาจริงหรือไม่ หรือเป็นเพียงพฤติกรรมรูปแบบใหม่ ๆ ที่ไม่เคยมีมาก่อน ซึ่งก็ไม่จำเป็นจะเป็นปัญหาเสมอไป (กาญจนา ศรีภาพสินธุ์. 2544 : 9-10)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาใน 6 อำเภอ คือ อำเภอนาโพธิ์ อำเภอนาเชือก อำเภอนาหว้า อำเภอเมือง อำเภอโกสุมพิสัย และ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จากการสรุปสัมมนาผู้บริหารเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาประจำเดือน มีนาคม 2550 พบว่า สถานศึกษาช่วงชั้นที่ 3-4 หรือระดับมัธยมศึกษา จำนวน 27 โรงเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนมากที่สุด เพราะการดำเนินงานไม่มีประสิทธิภาพ คือ ไม่เป็นระบบและไม่ต่อเนื่องหรือไม่ครบตามกระบวนการขั้นตอนแนวปฏิบัติ ทั้งนี้เนื่องจากครู นักเรียน ตลอดจนชุมชน ผู้ปกครอง และบุคลากรที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย ยังไม่เข้าใจขั้นตอนของระบบการดำเนินงาน ระบบการพัฒนาวินัยนักเรียน เด็กนักเรียนที่มีปัญหาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม พฤติกรรมและขาดทักษะในการดำเนินชีวิต มีโอกาสเสี่ยงต่อการคิดสารเสพติด ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเด็กนักเรียนแทนที่จะได้รับการช่วยเหลือแก้ไข แต่กลับถูกลดละเลยเพิกเฉย เช่น ปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนขาดการได้รับการดูแลเอาใจใส่ช่วยเหลือจากครูที่ปรึกษา ครูที่ปรึกษาไม่ติดต่อประสานงานกับผู้ปกครอง ตลอดจนปัญหาที่ผู้ปกครองนักเรียนมีฐานะเศรษฐกิจยากจน ไม่มีเงินค่าพาหนะให้บุตรหลานในการเดินทางมาโรงเรียน นักเรียนไม่มีเงินซื้ออาหารกลางวัน รับประทาน นักเรียนมีปัญหาทางพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากพฤติกรรมที่พึงประสงค์ต่าง ๆ มากมาย เช่น หนีเรียน ขาดเรียน แต่งกายไม่เหมาะสม ก้าวร้าว ทะเลาะวิวาท ชกต่อย กับเพื่อน ซึ่งพฤติกรรมของนักเรียนเหล่านี้จัดอยู่ในกลุ่มที่เสี่ยงมีปัญหาในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการเรียน ด้านสุขภาพ ด้านจิตอารมณ์ ด้านความประพฤติด้านครอบครัว รวมทั้งผลการสรุปการสัมมนา พบว่า นักเรียนร้อยละ 55 มีสภาพแวดล้อมด้านครอบครัวไม่เหมาะสม (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2. 2550 : 12-13)

จากสภาพปัจจุบันและปัญหาการขาดวินัยของนักเรียน ที่กล่าวมาแล้วนั้น มีสภาพเช่นเดียวกับ ประดิษฐ์ ชรรมชอบ (บทคัดย่อ : 2548) ได้กล่าวถึงสภาพปัจจุบัน และปัญหาการพัฒนาวินัยนักเรียน โรงเรียนเชิงในวิทยาการ สังกัด สพท.อุบลราชธานี เขต1 พบว่านักเรียนแต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบ และประพฤตินั้นไม่อยู่ในระเบียบวินัยของทางโรงเรียน เป็นการแต่งกาย การเข้าแถว การทิ้งขยะไม่เป็นที่ ไม่รักษาสมบัติของทางโรงเรียน ขาดความรับผิดชอบต่อตนเอง และผู้อื่น ส่วน สรวุฒิ กุลแดง (บทคัดย่อ : 2548) มีสภาพปัญหาคล้ายกันในการขาดวินัยด้านการแต่งกายเลียนแบบ เข็มขัด ทรงผม ไม่ตรงต่อเวลา หนีกลับบ้านก่อนเวลาเรียน ขาดความรับผิดชอบต่อตนเอง และส่วนรวม สำหรับ สุรจิตร ชันธิชัย (บทคัดย่อ : 2547) พบว่าครูผู้ปฏิบัติการสอนขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน ในการสร้างความตระหนักให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง กิจกรรมที่เกิดขึ้นขาดความชัดเจนไม่ต่อเนื่อง และปัญหาที่ต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วนคือ การตรงต่อเวลา การแต่งกาย และการรักษาความสะอาด

ปัญหาดังกล่าวได้สอดคล้องกับ สมนึก คอมขุนทด (บทคัดย่อ : 2547) พบว่า ครูประจำชั้น และครูอาจารย์ขาดการแนะแนวเกี่ยวกับด้านวินัยในการแต่งกาย การปฏิบัติงานยังไม่เป็นระบบ การเรียนการสอน ไม่สอดคล้องแทรกเรื่องระเบียบวินัย

นอกจากนั้น สหพล แสนป่ากดี (บทคัดย่อ : 2547) ได้ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยโรงเรียนบ้านสมเด็จประชานุเคราะห์ อ.สมเด็จ จ. กภาพสินธุ์ และอุดม วงศ์จอม (บทคัดย่อ : 2548) มีสภาพปัญหาคล้ายกัน และต้องดำเนินการพัฒนา 4 ด้าน คือ ด้านการเรียน การแต่งกาย การรักษาความสะอาด และด้านการมาโรงเรียน จากการศึกษาวิจัยได้ศึกษาสภาพปัญหาของทางโรงเรียนที่กล่าวมานี้ นับว่าการขาดวินัยของนักเรียนในตนเอง และหมู้คณะ เป็นประเด็นปัญหาที่มีความสำคัญ และจะต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน เพราะนักเรียนคือเยาวชนของชาติที่จะต้องได้รับการอบรมสั่งสอน ขัดเกลาลักษณะนิสัยให้เป็นบุคคลที่มีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามมาตรฐานของการศึกษาชาติ

จากสภาพปัจจุบันและปัญหาที่กล่าวมาผู้วิจัยในฐานะ รองผู้อำนวยการศึกษาโรงเรียนที่มีหน้าที่โดยตรงในการดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียนจึงต้องการจะศึกษาสภาพการดำเนินงานวินัยนักเรียน ระดับช่วงชั้นที่ 3-4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้เป็นแนวทางในการพัฒนา และปรับปรุงการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานวินัยนักเรียนในสถานศึกษาช่วงชั้นที่ 3-4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานวินัยนักเรียนในสถานศึกษาช่วงชั้นที่ 3-4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ตามความคิดเห็นของบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานวินัย
3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาการดำเนินงานวินัยนักเรียนในสถานศึกษาช่วงชั้นที่ 3-4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2

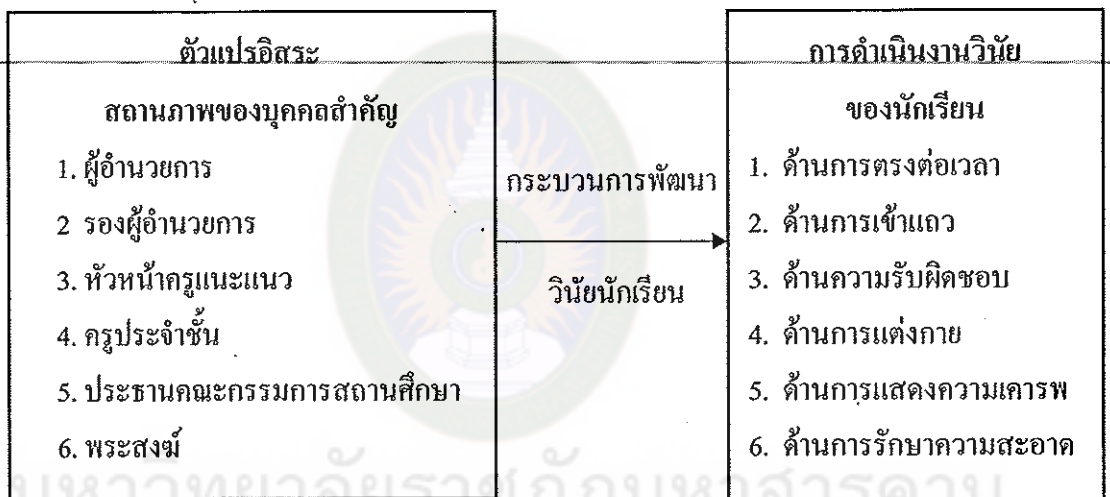
สมมุติฐานการวิจัย

บุคคลสำคัญที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานวินัย ในสถานศึกษาช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ที่มีสถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการ

ดำเนินงานวินัยนักเรียนแตกต่างกัน

กรอบแนวคิด

กรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้ ได้นำแนวทางการดำเนินงานวินัยนักเรียน ตามมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ที่ 1 ผู้เรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2549 : 63-65) ประกอบด้วย 6 ด้าน โดยมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระ ดังนี้

1. ประชากร คือ บุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานวินัยนักเรียนในสถานศึกษา ช่วงชั้นที่ 3-4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ปีการศึกษา 2550 ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าครูแนะแนว ครูประจำชั้น ประธานคณะกรรมการสถานศึกษา และ พระสงฆ์รวมทั้งสิ้น 1,185 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานวินัยนักเรียนใน สถานศึกษาช่วงชั้นที่ 3-4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ปีการศึกษา 2550 โดย วิธีเลือกแบบเจาะจง และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 43) ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้า ครูแนะแนว ครูประจำชั้น ประธานคณะกรรมการสถานศึกษา และ พระสงฆ์ รวมทั้งสิ้น 297 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

3.1 ตัวแปรต้น สถานภาพของบุคคลสำคัญ ได้แก่

- 3.1.1 ผู้อำนวยการ
- 3.1.2 รองผู้อำนวยการ
- 3.1.3 หัวหน้าครูแนะแนว
- 3.1.4 ครูประจำชั้น
- 3.1.5 ประธานคณะกรรมการสถานศึกษา
- 3.1.6 พระสงฆ์

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานวินัยนักเรียนในสถานศึกษา

6 ด้าน คือ

- 3.2.1 การตรงต่อเวลา
- 3.2.2 การเข้าแถว
- 3.2.3 ความรับผิดชอบ
- 3.2.4 การแต่งกาย
- 3.2.5 การแสดงความเคารพ
- 3.2.6 การรักษาความสะอาด

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สถานภาพดำเนินงานวินัยนักเรียน หมายถึง การปฏิบัติเพื่อพัฒนาระบบการดำเนินงานวินัยนักเรียนในสถานศึกษาช่วงชั้นที่ 3-4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ปีการศึกษา 2550

2. วินัยนักเรียน หมายถึง ระเบียบแบบแผนการปฏิบัติตนของนักเรียนที่ถูกต้องเหมาะสม และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม ในที่นี้ หมายถึง การประพฤติปฏิบัติของนักเรียน 6 ด้าน ได้แก่

- 2.1 ด้านการตรงต่อเวลา หมายถึง การทำงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งต้องใช้เวลาเป็นตัวกำหนด จนทำให้เกิดระบบการปฏิบัติงานในวิถีชีวิตที่ดี เช่น การมาโรงเรียนแต่เช้า การเข้าห้องเรียนตามเวลา การรับประทานอาหารเช้าตามเวลากำหนด และการเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัด
- 2.2 ด้านการเข้าแถว หมายถึง การเข้าแถวเพื่อเคารพธงชาติในตอนเช้า และการเข้าแถวเดินเข้าห้องเรียน และเข้าแถวทำกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน

2.3 ด้านความรับผิดชอบ หมายถึง การส่งงานตรงเวลา มาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย การเข้าร่วมกิจกรรมของทางโรงเรียน

2.4 ด้านการแต่งกาย หมายถึง พฤติกรรมเกี่ยวกับการแต่งตัวของนักเรียนที่ถูกต้องตามระเบียบของทางโรงเรียนที่กำหนด ได้แก่ การแต่งกายมาเรียน การแต่งกายตามกิจกรรม การสวมเครื่องประดับ การไว้ทรงผม

2.5 ด้านการแสดงความเคารพ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนในการแสดงความนับถือต่อผู้อื่นด้วย อาการณ์อ่อนน้อม อ่อน โยน เช่น การไหว้ การแสดงความเคารพ ครู – อาจารย์

2.6 ด้านการรักษาความสะอาด หมายถึง การรักษาความสะอาดห้องเรียน ความสะอาดบริเวณพื้นที่รับผิดชอบ การรักษาความสะอาดสถานที่รับประทานอาหาร และการรักษาความสะอาดตนเอง

3. ข้อเสนอแนะ หมายถึง แนวทางแก้ไขหรือแนวทางการพัฒนาในการดำเนินงานวินัยนักเรียนในสถานศึกษา ให้เป็นไปตามที่คาดหวังหรือที่ต้องการหรือที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของกระทรวงศึกษาธิการ

4. สถานศึกษา หมายถึง หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3-4 โดยจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2

5. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 หมายถึง หน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดมหาสารคาม ใน 6 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอวาปีปทุม อำเภอบรบือ อำเภอนาเชือก อำเภอนาคู อำเภอยางสีสุราช และอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย

6. บุคคลสำคัญ หมายถึง บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานวินัยนักเรียน ในสถานศึกษา ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ประกอบด้วย

6.1 ผู้อำนวยการ หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนระดับชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2

6.2 รองผู้อำนวยการ หมายถึง รองผู้บริหารสถานศึกษาที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนระดับชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2

6.3 ครูแนะแนว หมายถึง ข้าราชการครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนระดับชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2

6.4 ครูประจำชั้น หมายถึง ข้าราชการครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนระดับชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2

6.5 ประธานคณะกรรมการสถานศึกษา หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่เป็นประธานคณะกรรมการสังกัดในโรงเรียนระดับชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2

6.6 พระสงฆ์ หมายถึง คัมภีร์พระสงฆ์ที่ทำหน้าที่เป็นกรรมการสถานศึกษาในโรงเรียนระดับชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เป็นข้อสนเทศในการนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานวินัยนักเรียนในสถานศึกษาช่วงชั้นที่ 3-4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการกำหนดนโยบายและกำกับติดตามการดำเนินงานวินัยนักเรียนในสถานศึกษาช่วงชั้นที่ 3-4 และสถานศึกษาอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY